

Forn I del veïnat de Canyes

Sant Pere de Vilamajor

Ubicació

Comarca:	Vallès Oriental
Lloc/Adreça:	Veïnat de Canyes
Emplaçament	A tocar del marge de llevant de la pista que duu al veïnat de Canyes.
Alçada:	375 m

Coordenades:

Latitud:	41.70315
Longitud:	2.38635
UTM Est (X):	448943
UTM Nord (Y):	4617000

Classificació

Número de fitxa	08234-45
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Element arquitectònic
Estil / època:	Modern Contemporani Popular
Segle	XVIII-XX
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	En estat d'abandó.
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	08234A006001300000IU
Autoria de la fitxa	Virgínia Cepero González
Data de registre de la fitxa:	dc., 16/03/2016 - 01:00

Descripció

Forn, parcialment destruït, de planta circular i excavat al sòl natural. Es troba situat pròxim al veïnat de Canyes, a tocar del marge de llevant de la pista que duu al veïnat. Només conserva la part interna, formada per una estructura de diàmetre circular i cilíndric, excavada al sòl. Les seves mesures aproximades són 2 m de diàmetre per 2 m de profunditat. La seva datació correspon a un ventall cronològic força ampli, ja que aquest tipus d'estructures s'utilitzaven des d'època moderna, normalment associades a obres de reforma d'alguna masia, fins a meitat de la dècada dels anys 50 del segle XX. Probablement es tracta de les restes d'un forn de calç.

Observacions:

La seva localització ha estat facilitada per Higiní Herrero.

Història

El forn de calç és una estructura parcialment construïda, que consisteix en una cavitat excavada en part al terreny natural, limitada lateralment per una paret engruixida de pedres, i coberta, per la part superior, amb una cúpula formada per una capa de pedres, llenya i terra. Hi ha dues obertures, una inferior, per tal d'alimentar el foc, i una superior, per tal de que surti el fum i per a dipositar-hi les pedres calcàries amb les que es fa la calç. La cocció que permet la transformació de la pedra calcària a la calç viva es produeix a uns 1.000 °C, i es duu a terme mitjançant feixos de llenya cremats en somort durant deu o dotze dies. La calç viva s'utilitza per a fer morter, que és la barreja de calç, sorra i grava, i es fa servir com a element d'unió del material constructiu; i la calç morta es fa servir principalment per emblanquinar les cases. Els forns de calç van ser utilitzats des de l'època moderna fins a meitat de la dècada dels anys 50 del segle XX.

